

Prima instanță: Judecătoria Rezina
Judecător: L. Coțaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Clim, I. Cotruță

Dosarul nr. 2rac-605/14

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de SA „Execond” în proces de lichidare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Execond” în proces de lichidare împotriva Asociației Obștești „Izvorul Vieții” și Primăriei Trifești r. Rezina privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Rezina din 07 februarie 2014,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2013, „Execond” S.A. (în proces de lichidare) a depus cererea de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești „Izvorul Vieții”, privind încasarea datoriei în sumă de 90 426,32 lei.

În ședința de judecată din 12 noiembrie 2013, reclamantul „Execond” S.A. (în proces de lichidare) a concretizat pretențiile sale și prin încheierea instanței din 12 noiembrie 2013, în proces a fost introdus în calitate de copîrît Primăria Trifești, r-1. Rezina.

În motivarea acțiunii reclamantul „Execond” S.A. (în proces de lichidare) a indicat că, la data de 08 august 2006, între “Execond” SA în calitate de antreprenor general, Asociația Obștească „Izvorul Vieții” în calitate de beneficiar și Primăria s. Trifești în calitate de garant, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 06-a, prin care antreprenorul s-a obligat la executarea lucrărilor de construcții - montaj la amenajarea teritoriului cu cinci izvoare și parc în satul Trifești, r-l. Rezina, iar A.O. „Izvorul Vieții” și-a asuma obligația să recepționeze și să achite lucrările de construcții-montaj conform condițiilor de achitare prevăzute de contractul dat. Totodată, în conformitate cu pct. 4.3.1. al contractului de antrepriză, Primăria s. Trifești și-a asumat obligația de a

achita către S.A. „Execond” toate cheltuielile pentru lucrările executate, în caz de imposibilitate de plată a Asociației Obștești “Izvorul Vieții”.

A menționat că, la momentul actual antreprenorul și-a onorat pe deplin obligațiile conform contractului însă, beneficiarul și-a onorat obligațiunile doar parțial. În consecință, avînd la bază facturile fiscale seria, nr. SZ 0478663, din 30 august 2006; SZ 0478664 din 31 august 2006; SZ 0478671 din 31 octombrie 2006; ordinele de plată nr. 1593 din 14 august 2006; 705 din 29 august 2006; 02 din 01 septembrie 2006; 04 din 22 septembrie 2006; 161 din 30 august 2006; 164 din 30 august 2006; 173 din 05 septembrie 2006; 196 din 12 septembrie 2006; 184 din 12 septembrie 2006; 1181 din 13 septembrie 2006; 177 din 18 septembrie 2006; 05 din 26 septembrie 2006; 135 din 04 octombrie 2006; 287 din 14 noiembrie 2006; 355 din 14 decembrie 2007; 98, 99 din 17 aprilie 2008; și procesele verbale de recepție a lucrărilor executate pentru luna august 2006; septembrie 2006; octombrie 2006, Asociația Obștească „Izvorul Vieții”, a acumulat o datorie față de „Execond” SA în mărime de 90 426 lei 82 bani.

La data de 05 noiembrie 2012, în scopul rezolvării litigiului dat pe cale amiabilă, reclamantul „Execond” S.A. (în proces de lichidare) s-a adresat pîrîtului AO “Izvorul Vieții” cu solicitarea de a lichida datoria existentă, ultimul însă a manifestat ignoranță din care motiv reclamantul s-a dresat în judecată și a solicitat încasarea în mod solidar de la Asociația Obștească “Izvorul Vieții” și Primăria s. Trifești, r. Rezina în beneficiul său datoria de 90 426 lei 82 bani. Totodată,

Reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție pe motiv că administratorul procesului de insolvență Igor Purcel, de la momentul numirii la 25 noiembrie 2011 pînă în luna octombrie 2012 nu a avut acces la activitatea contabilă, și abia la 02 noiembrie 2012, administratorul a făcut cunoștință cu actul de verificare a decontărilor reciproce, și la 05 noiembrie 2012 a transmis pîrîtului pretenția, iar la 05 februarie 2013 s-a adresat cu acțiune în judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Rezina din 07 februarie 2014 cererea privind repunerea în termenul de prescripție extinctivă a fost respinsă, iar cererea de chemare în judecată a „Execond” S.A. a fost respinsă ca tardivă. S-a încasat de la „Execond” S.A. în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 712,8 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014, a fost respins apelul declarat de SA „Execond” în proces de lichidare și a fost menținută hotărîrea Judecătorei Rezina, din 07 februarie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 septembrie 2014, lichidatorul SA „Execond” Purcel Igor a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să se dispună repunerea în termenul de prescripție și admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept

invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 25.07.2014 (f.d. 181), cât și faptul că în cererea de recurs recurentul a invocat că a recepționat decizia instanței de apel la 29.07.2014, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Execond” în proces de lichidare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat SA „Execond” în proces de lichidare ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de SA „Execond” în proces de lichidare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță